

1863-02-13

SENDER

Titus Schouw

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6-7

Foto 5 viser side 12 og 9

Foto 6 viser side 10-11

Foto 7 viser side 16 og 13

Foto 8 viser side 14-15

Foto 9 viser side 20 og 17

Foto 10 viser side 18-19

Sender's location:

Columbo, Ceylon

Mentioned people:

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Archive:

Mappe 5 nr. 58

TRANSCRIPTION

Mappe 5

Brev nr. 58

Colombo d. 13de Fbr. 1863

Kjære G! Dit Brev fra den 23de Dcbr. fik jeg forleden Dag. Det var en stor Glæde at høre fra Dig efter ikke at have havt Brev i et halvt Aar; og at see at Alt staaer vel til hjemme. Jeg gratulere til den ny Jordeiendom, det var naturligvis det Fornuftigste I kunde gjøre at kjøbe; skjønt man jo i Reglen er tilbøilig til at finde det fornuftigst, som man har meest Lyst til.

●2●

Men da Din Mand ogsaa fandt det rigtigt, haaber jeg det maa være et godt Tegn i finantiel Henseende; og Udsigten vil nu, antager jeg, forekomme Eder dobbelt saa smuk siden I have betalt for den. Min Hilsen til Drengene, jeg er bange de ikke vil synes om, at jeg ingen Guldklumper kan sende dem, da vi ikke gaa til Australien; men til China. Om nogle faa

●3●

Dage antager jeg vi forlade Ceylon. Jeg vil derfor forsøge at give Dig en Ide om vort Ophold her. Her er meget god Jagt paa Øen, navnlig Elephanter, hvilket naturligvis var det som lokkede os meest. Efter at have sendt vor Proviant og Bagage i forveien paa en lille tohjulet Vogn med to smaa Oxer foran, toge [vi] en smuk Morgen fra Pointe de Galle i en Postvogn, som toge os omtrent Halvveien ud

●4●

til Jagtstedet; den øvrige Deel af Veien gjorde vi til hest. Vor Tour gik langs med Sydkysten østerpaa. I Begyndelsen seer man intet uden Kokospalmer, de staa tæt sammen og gjøre Jorden og Luften fugtig og ubehagelig. Under dem ligge de Indfødtes Hytter klinede op af Leer og tækkede med Blade af Cokosplamen, enten tæt sammen i smaa Landsbyer eller enkelte, Tidt løber Veien tæt ud til

●5●

Stranden, man føler den kølige Søbrise, den stærke Brænding, som aldrig ophøre sende Bølgerne næsten op til Veien, Fiskerbaadene ligger trukne op paa Land eller vugge let paa Bølgerne, og ude i Stranden bryder Havet sig med Larm og Brusen paa en lille, venlig, Palmebegroet Klippeø. Et andet Sted passere man en Flod, som slynger sig mellem lave skovbevoxede Breder; og ud over Palmetoppene faar man et Glimt at see af de fjerne Bjerge.

●6●

Som man kommer længer østerpaa forsvinde Cocospalmerne efterhaanden og nu sees hist og her enkelte store Træer, Levninger fra Fortiden, omgivne af et tæt Krat af Buske og lave Træer bevoxede med Slyngplanter; og mellem disse Kratskove aabne sig, lave fugtige Enge og grønne Riismarker. I det store Træ tæt ved Veien sidder en Abefamilie, den bliver forstyrret ved vor Ankomst og flygter med lange Spring fra Green til Green; kun den yngste lille Abe af Familien kan ikke modstaa sin

●7●

Nysgjerrighed og standser et Øieblik for at see os passere; og saa gaaer det afsted efter de andre. Fugle er her en Uendelighed af store og smaa, grønne Papagøier, mange Arter af Duer, smaa Fugle med deilige blaa eller røde Farver og en rigdom af Vadefugle paa Engene, Heire, storkeagtige Fugle, som i Formen ligner en Rørdum; naar en Flok af dem sidde i et Træ see de ganske ud som store hvide Blomster, i det Mindste i Afstand. Ude i Sumpem paa Engen ligge en tamme Bøffel og kjøler sig

●8●

med een af disse hvide Fugle eller en sort lille Krage paa Ryggen. Naar man saa om Aftenen sidder i Døren af Resthuset, bygget for Embedsmændene naar de reise i deres District, seer man Luften [overstreget: af] fuld af Lysende Insecter der flagre omkring Trætoppene i hundredevis eller svæve langs med Jorden mellem Græsset. Og de store Flagermus komme da frem, de ere vel omtrent en Alen i Vingefang. ●9● Efter nogle faa Dages Reise naaede vi vort Jagtterrain; her var en lille Landsby og et Resthuus, de kalde dem Bungalow. Der er Tag og Vægge det er alt, Senge bord og Stole føre man selv med. En halv engelsk Miil herfra gaaer Elephanten roligt og uforstyrret omkring i det tætte Krat, hvad de her kalde Jungle. I den tidlige Morgen, naar de første Solstraaler falde paa de fjerne Bjergtoppe, gaa vi ud for at prøve Jagtlykken for den Dag; vi have to Malaymænd

●10●

med os for at føre os til Elephanterne, to smukke, velskabte Folk og dygtige Jægere. Til venstre for Veien ligger den speilblanke Indsø omgivet af Skovene; lige for ere græsbevoxede Sletter med Buskas og enkelte Træer i Grupper, som stadig bliver tættere paa sine Steder næsten uigjennemtrængelige. De gamle Træer ere for største Delen fældede, men hist og her rage de dog op over den lave Underskov, som bestaa af allehaande Buske og Træer samt træagtige store Cactuser, alt

●11●

overgroet med slyngplanter; blaa hvide og røde Convolvulus, smukke

Orchideer, gule Mimosaer o.s.v. Mosen, som Stien slynger sig forbi, er heelt overgroet af hvide Aakander, og Klematis og vild Vin hænger riigt og fyldigt fra Træerne udover Vandet.

Maaske forstyrrer man her en eller to Crocodiller i deres Morgenro, eller en lille Boaslange snoer sig mellem Vandplanterne i Kanten af Mosen. Junglen bliver lettere og vi følge nu en lille snæver Sti, snart saa tæt at man maa bugge sig dybt under

●12●

de nedhængende Grene, snart føre den os forbi en lille aaben solbeskinnet Plet hvor man er nær ved at træde paa den lille gule og sorte Landskilpade, eller hvor det store Fiirben Leguanen ligger og soler sig. Pludseligt gjør Malayen, |som gaar foran,| et behændigt Spring til Siden og standser og seer ned i Græsset ved Stien; det er en Giftslange omtrent 2 Alen lang, der er meget smuk, gulgraa, fløielsagtig, med store sorte Pletter er Farven. Malayen [?Mustan] er hans Navn, slaar den ihjel med en Green og

●13●

og viser mig de næsten tommelange Gifftænder. Paa den bladløse tørre Gren af det store Træ sidder Paafuglen og spreder sin prægtige Hale, medens den ryster Duggen af sine glimrende Fjedre. Smaa Vagtlar flyve op ved Føderne af os, og over Stien løber Junglehanen, der ganske ligner vor Gaardhane, rødbrun med blaa Halefjedre, rød Kam og store Spore, eller man høre Hønen underlige Klap med Vingerne naar den flyver op i Krattet. Det er rimeligvis fra dem vore tamme Høns

●14●

nedstammer, dog har underligt nok intet Exemplar af dem naaet Europa levende. Inde under den store skyggefulde Gruppe af gamle Træer staa en Flok af plettede Dyr omtrent som vort Daadyr, medens den vilde Orne løber gryntende ud i Mosen for at kjøle sig i Middagsheden; og den vilde Bøffel forskrækket fordi jeg knækkede en Gren farer fnysende op af Vandhullet og trænger sig |mellem| raslende |Grene| ind i Tykningerne. Endelig finder vi frisk Spor af Elephanterne, gigantiske

●15●

Hestepære ligge paa Stien de afbrukne Grene og det nedtraadte Græs er ganske friskt og i den bløde Jord staa nogle enorme Fodspoer, der see ud som de vare stampede med Enden af en Pæl. Nu gjelder det at følge Foden gennem tuk og tyndt og er Vinden god nemlig fra Elephanten til Jægeren vil det snart lykkes at see Flokken dersom Junglen ikke er for tæt, man kan undertiden staa 10 Alen fra Elephanten uden at kunde faa

Øie paa den naar man ikke er meget øvet deri. ●16●

Har man først fundet Elephanterne er det let med god Vind at liste sig, næsten saa nær som det skal være, op til dem, og morsomst er det at være denne Kjæmpe saa nær og see den staa roligt at græsse medens de store Ører ere i stadig Bevægelse for at holde Fluerne borte, eller den med Snablen plukker en frisk Gren eller Græstot. Hold den bag Øret eller i Tindingen og dersom Du træffer den rette Plads falder den steendød til Jorden medens de andre af Flokken, trumpete gennem Snablen og flygte ind i Krattet hvor man længe høre dem knække Træer og Grene paa deres Vei.

●17●

Træffer man ikke det rette Sted løber Elephanten gladelig med de andre selv om den har 6 a 8 Kugler i Hovedet og det er høiest sandsynligt at man aldrig meer faaer den at see; maaske den lider lidt af Hovedpine i nogle Dage men det er rimeligvis al den Skade man gjør den. Der har Du en kjedelig Beskrivelse af et morsomt Liv, vi førte omtrent i 3 Uger. Naturligvis seer man ikke Elephanterne hver Dag, men saa

●18●

er der nok af andet Vildt og i værste Fald seer man slet intet Vildt er der andre Ting som altid vil mere en Ven af Naturen. Et Sted gjør vi holdt i Nærheden af et Træ, hvor Bierne summe omkring et lille Hul paa Stammen; [?Mustan] hugger behændigt et stort Hul paa den hule Stamme og tager deilig frisk Honning ud til os. Det er net at see hvor lemfældigt og roligt

●19●

han behandler Bierne, han har ikke nødig at læsee den store Bilitteratur som nu oversværmer Europa, for at vide at man kun behøver at omgaaes Bierne med Ro for at undgaa Stik. Disse Malayers Talent til at finde Vildtet er magelløst, de vide altid at vi ere nær ved Elephanten inden de kunne see den, om de lugte eller høre dem veed jeg ikke. De ere Muhamedanere og om Aftenen

●20●

holde de Bøn, hvilket for Uindviede see meer ud som en gymnastisk Øvelse, de knæle og reise dem, dunke Panden mod Jorden og saa fort i det Uendelige. De ere brave redelige Mænd, nette i deres Manere og fulde af smaa Opmærksomheder mod os. Da vi skiltes fra dem lovede de at vilde sende Knuth den første unge Elephant de fangede, hvilket han dog frabad sig. Vi ere nu paa Reisen til Hovedstaden her i Landet Kandy og gaa derfra til China. Min bedste Hilsen til Skovgaard og alle gode Venner fra

din hengivne Broder T. Schouw

til Jagtstedet; den øvrige
Deel af Væsen gjorde vi
til Hest. Vi Tour gik langt
med Lydkysten østover. I Begyn-
delserne var man indtødt med
Nokor palmer, de staa tæt
sammen og gøre Jorden og
Luften fugtig og ubehagelig.
Næder den lyse de Indfødte
Hytter klædede op af Lær og
lappede med Blade af Cocos
palmer, enten tæt sammen
i smaa Laubtyger eller enkelte.
Tidt loder Væsen tæt ind til

Colombo d. 13de Apr 1863
Ceylon.
Kære G. Det blev fra den
25de Dibr fik jeg forleden Dag.
Det var en stor Glæde at høre
fra dig efter ikke at have
hørt Brev i et halvt Aar, og
at see at alt staaer vel til
hjemme. Jeg gratulerer til
den nye Forsejersdom,
det var naturligvis det
fornuftigste I kunde gøre
at købe, skjønt man
jo i Reglen er tilbøjelig
til at finde det fornuftigst
som man har mest af det.

Men da Sin Mand ogsaa
fandt det rigtigt, haaber jeg
det maa vare et godt Tegn
i finantiel Henseende; og
Adriette vil nu, antager jeg,
forekomme Eder dobbelt
saa inuente siden I have
betalt for dem. Min
Hilsen til allegerne; jeg
er bange, de ikke vil
signe mig, at jeg ingen
Juleklumper kan sende.
Men, da vi ikke gaa til
Australien, men til
China. Om nogleaar

Jeg antager jeg vi forlader
Ceylon. Jeg vil derfor forstige
at give dig en Ide om
vores Ophold her. Her er meget
god Jagt paa Gens, navnlig
Elephanter, hvilket natu-
religvis var det som lokkede
os hiest. Efterat have sendt
vor Proviant og Bagage
i provien paa en lille
boghulet Baga med to inu-
ente fra, toge vi nu
Morgen fra Pointe de Galle
i en Postogge, som toge
os ontrent Helvoersund

med en af disse korte Tugle
eller en kort lille Tugle paa
Tjælle. Naar man saa en
Aften sidder i Sengen af
Resthænt, ligger for Enden
mandene naar de er
i deres Stribet, ser man
Lysten ~~at~~ fuld af Lynde
Lustes den fagre omkring
Trottepane i hvidreben,
eller svare langt med Jorden
mellom Grænt. Og de store
Flagerminder kommer da
frem, og der vil ontrent
en Alen i Vinge fang.

17.357
Hvad man følger den H.
højeste af disse, den sterke
Brænding, som aldrig opstør
sunde Følgerne næsten op
til Veien, Fikerbænder ligger
trækker op paa Land eller
vinger let paa Følgerne, og
ude i Skovene trækker Hoved
sig med Larm og Brænding
paa en lille, veltig, fælme,
begravet Klippe. Et andet
Sted passer man en Flod,
som stiger sig mellem lave
storsvovende Beder, og ud
over Palmestoppene faar man
et Glimt af en af de høje
Berge.

Som man kommer længe efter en Nysgjærighed og staaer et
brændende Geopalmæne efterhaand. Gid blot for os at passere, og
og man ser først og der endte saa gæser det afsted efter de
store Træer, Løvninger fra Totten andre. Fugle er her en Vædd
omgiver af et tæt Skat af Bænk. Ied af store og man, grønne
og lave Træer berøst med Papagöier, mange Arter af Duer,
Nysgjærheder, og mellem disse små Fugle med deilige Blaa
Kratshove, adskillige, lave fagte eller røde Færver og en Rødd
lige og grønne Rindmæsker. af Vade-fugle paa Lægen.
I det store Træ tæt ved Viden. Heir, storsigtede Fugle og
sidder en Abesfamilie, der en ganske hvid Fugl, som i
bliver forstyrret ved vor Ankomst. Formere ligger en Rødderne,
og fligter med lange Spring naar en Flok af dem sidder i
fra Green til Green; naar et Træ ser de ganske ind i
den yngste lille Abes af Familien. Mindste i Afstand. Nede
paa ikke med den i en i Lægen paa Lægen ligger
den samme Bøffel og kjører sig

med et parat færd og til Elephan- overgroet med stængplanter; Kan-
terne, de smukke, velstrakte Fjls hoide og røde Convolvulus, smukke
og dygtige Jagerer. Til venstre Orchider, gule Mimosaer o.s.v.
for Deren ligger den smukke Moen, som stien skygger sig
Indio uopgroet af Thorener; forbi, er helt overgroet af hvide
lige for en græsbevokset flatter Akander, og Klematis og vilde
med Bær og enkelte Træer Vin hænger rødt og faldt på
i Grupper, som stadig klør Træerne indover Vædet.
tæller på sin Hæder i næsten Maaske forstyrrer man her
niggenstrængelige. De en eller to Crocodiller; deres
gale Træer er for største Morgauro, eller de lille
den faldende, som hist og Bonslange snør sig mellem
her ligger de dog op over den Vandplanterne i Kanten af
lave Mundstok, som bestaa Moen. Junglen bliver tækket
af allehaand Bær og Træer, og vi følge nu en lille mave
samt trægtige store Cactues, at man bugge sig dybt under

Har man først fundet Rødderhuden
er det let med-god Vind at lade sig,
væsten saa man som det skal bare,
op til dem, og anordnet er det at
være derved. Hængene saa man og
de dem saa veligt og grønt med dem
de store. De ere i stadig Bevægelse
for at holde Thuerne borte, eller den
med hvidten plukkes en frisk
gren eller græstot. Hold den
bag Føet eller i Tændingen og
dermed. Da træffer den rette Naar
faldes den stændig til Jordens,
medens de andre af Rødder, træm
pote grænne Thaler, og Rigtig
ind i Thattet hvor man længe
høre den smukke Træs og
græs paa deres Vei.

II
viir sig de næsten stundtunge
Giftover. Paa den Rødder,
14. 357
Tore. Træs af det store Træs
væder Træfagten og græder saa
prægtige Kæle, medens den vjeste
ligger af sine grønne. Fjæde.
Saaen Vægtler flyve op ved
Tødemer af os, og over Høvedet
løber Fjæglehuden, der ganske
ligner vor Gaardhane, rød.
Såm med saa Kælfjæde, rød
Ravn og store Spore, eller man
høre Høvedet mædelige Klæg
med Vingernes naar den flyver
op i Thattet. Det er rimeligt
paa dem vore. Tæmme Høns

med Stærke, dog har underlig Høitiden ligge paa Huden de
 nok intet Exemplar af den afbrudne Graue og det med Stærke
 naaet Europa boende. Inde i den store skuggede Grube
 af gamle Træer står en Stok af jellende Dyr naturlig i en
 sort Dæd, medens den vilde
 Hinde ligger grigstende ind i
 Munden for at bide sig i Huden
 deys heder, og den vilde Røffel
 fortrækket fori jeg kuschede
 en Graue farer frugstende op
 af Haudhællt og tranger sig
 mellem ^{hane} næslede ind i Tyfvingerne.
 Endelig findes vi frik Spor
 af Elephante, gigantiske

Høitiden ligge paa Huden de
 afbrudne Graue og det med Stærke
 Grue er ganske friskt og i den
 Bløde Jord står nogle enorme
 Dyr paa, der skal ind i den de omtrent
 stampe med Huden af en
 Pel. Nu gik det at følge
 Torden gennem Tjagt og Ljagt,
 og en Huden god med sig paa
 Elephanten. Tjageren vil det
 snart lykkes at se. Fokken
 derom Jægtlen ikke er for det,
 man kan snart se den stå so
 Huden fra Elephanten inden at
 Rømt paa Grue paa den
 naar man ikke er meget
 tæt deri.

holde de Pion, hvilket for
hindrede os mere ud som
en gymnastisk Gødie, de
kunde og rejse dem, danks
Panden mod Jorden og i
fort i det Uendelige. De ere
bære redlige Mænd, mette i
deres Mæne og fuld af
smaa Gnuarpsimulker mada.
La os skilles fra dem bære
de at vilde kunde skille dem
forle mange Elefant de fange,
hvilket han dog paa sig.
Vi ere nu paa Reisen til Land
stadu her i Landet Nandy og gaa
derpa til China. Min bedste Ven
til Højsæd og alle gode Venner
fra den Kongelige Broder
J. Schout.

Træffe man ikke det rette V.
Her ligger Elefanten glædelig
med de andre. Selsom den
har 6 a 8 Nysler i Flokken og
det er virkelig sandt og altså at
man aldrig meer paa den
at se, maaske den liden bære
af Flokken i nogle Dage
man det er rimelig vi at
den skal man gøre den.
Der har den kjædeleg
Beskrivelse af et morsomt dit,
vi forte omkring i 8 Ager.
Naturligvis ices man ikke
Elefanten her. Sag, man gaa

er der nok af andet Vildt;
og i vordte Jald sees man
det intet Vildt er der andre
Fing som altid vil være
en Del af Naturen. Et Sted
gjør vi Hødt; Nærheden
af et Træ, hvor Pierni sinne
omkring et lille Høt paa
Stammen; Mistan ligger
behandlet et stort Høt paa
den hule Stamme og tager
delig frisk Hovning ind
til os. Det er net at se
hvor lempeligt og roligt

han behandler Pierni; han
har ikke. nødt, at lade den
store B. litteratur som sin
oversætter Europa, for at
vide at man kun behøver
at angaa Pierni med
Ro for at indgaa til.
Sine Malayers Talent til at
finde Vildt er meget stort,
de vide altid at vi ere nær
ved Elefanten inden de
kunne see den, om de
lygte eller høre den ved
jeg ikke. De ere Miska:
midasere og omstændige